ga kohhe ei kustunud, waid seggati neid peálegi ristirahwa púhha tenistusse sekka. Wastla on iggaw paasto aeg ees, mil mitto náddalat keigest ilmalikkust rómust peab jársko ilma ollema; sedda ennam siis need wiimsed páwad enne paasto hakkatust móllati, liati Wastla páwal. Roma liñnas weelgi sured lustipiddamised náddalal enne paasto sallitakse ja petakse; Peterburris jeást máratumad kórged ja pitkad liumáed ehhitakse, kust rahwas otsego lendes mahhalassewad ja muudki lusti ja rómo seál paljo prugitakse; Wastla páwal úllepea ennamiste iggas kohhas liñnapaikus sured pallid ja kommedid petakse. Nenda on Wastla pááw ka meie marahwal weel úhheks rómo páwaks, ja prukiwad siis ka úhtteist wallatust ja ábbausko. Meie ning Somerahwal ennamiste úhhed ja needsammad kombed sel páwal petawaks, mis Somerahwas nimmetawad: Laskiainen, se on: liugo laskmisse pááw. Pohja mail, paggana rahwa aial, woóra jummalattele ohwriti ja paljo lihha sódi, ka hobbose lihha, ja Rootsi rahwas Wastlat weelgi raswa teisipáwaks nimmetawad, nenda kui Prantsosigi rahwas. Nenda Somerahwas weelgi armastawad sel páwal raswast súa, kedetud ja kúpsetud sea lihha, erne-leent ja odra leiba, kuhho sea-pekki sisse sótkutud. Somerahwas lassewad ka liugo máest alla kelkude ja suustega, hüdes: pitkiá hampuja, pitkiá pellawia, se on: pitki kannepit, pitki linno! Rootsis ennamiste on sesamma pruuk likumas. Ohto Somes káiwad sóitmas, hoostel kullimad ja kellad peál, jowad ka kangeste. Meiegi marahwas sóób seajalgo erne lemega, poisid ka lassewad liumáelt alla kelgoga liugo; nored innimessed káiwad ka soitmas, laulawad: Linnad liulaskiale, tudrad toaistujale, ebbemed eestweddajale, takkud taggatoukajale! Agga ennamiste te wimaks kórtsi pole láhháb, mis wágga laido wáárt on. — Kuida monnes kohtas Saksamaal Wastla kehhertwarred árrapeidetakse, nenda Maddise